Ч. 59 (13.298). Львів, пятниця 10. березня 1933. Pooztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Проти признання Совітів Америкою.

(Допис з Америки.)

Ню Йорк, 22. лютого 1933.

Громадянська опінія Америки в справі признання Совітів не однакова. Деякі бізнесові кола надіються, що територія Совітів надається для торговельної експльоатації і тому вони роблять натиск на вашингтонський уряд. Але американське робітництво, зорганізоване у Федерації Праці, має далеко інший погляд на цю справу. Воно думає, що як Америка пічне продавати свої промислові продукти в Совітах, то мусітиме в заміну приймати і від неї деякі її продукти. Отже з бізнесового погляду Амер. Федерація Праці не добачує в цьому майже ніякої користи. Зате добачує вона величезну шкоду в можливій агітації совітських агентів за розвалом теперішнього американського демократичного ладу, а з тим і за поневоленням американського робітництва.

Перед двома неділями сотня католицьких товариств Святого Імени в Дітройт, Мішіген, розпочала акцію за припиненням пропаганди для признання Совітів Америкою з цілком інших причин, ніж це робить Федерація Праці. На думку провідників цього католицького руху, в Америці і так дуже підупало моральне життя від часів покінчення війни. А як до цього долучиться ще правна агітація большевиків, тоді прийде до цілковитого хаосу у поняттях дотеперішньої етики в Америці. Отже католики взялися до рішучого поборювання цього небезпечного експерименту.

Варт, щоби й американські українці зовсім зріло надумалися, яке становище вони повинні заняти в цій преважній справі. Коли найновіші розпорядки Сталіна вказують на можливий упадок диктатури, то американські українці повинні старатися цей упадок приспішити. А це можливо осягнути тим, коли Америка не признає Совітів. Отже українське громадянство може й повинно отверто станути по стороні робітничих та католицьких організацій і протестувати проти наміреного признання Совітів демократичним урядом Злучених Держав.

Але американські українці мають ще й свої специфічні причини для такого протесту. Саме у такому моменті треба видвигнути перед американським конгресом політику Совітів супроти України. Матеріялу до такої агітації стільки, що не треба навіть за ним побиватися. В першій мірі є тут багато наочних свідків теперішнього положення на Радянщині. Їх треба повідшукувати і вислати до американського конгресу, коли прийде до прилюдного переслухання в комісії закордонних справ. Рівночасно треба подбати про писані та друковані матеріяли в українській та інших мовах.

Одною з дуже важних праць про СРСР є свіжо прислана сюди з Льондону книжка Джона Вінні: „Під царем і Совітами, моїх трицять літ у Росії*). Автор був умовим робітником в одній англійській концесії в Одесі і там, як англійський громадянин, мав нагоду приглянутися більшовицькому режімові. Особливо жахливі цифри подає він з часів терору О. Г. П. У. з літ 1917—1921. Подає між іншими офіціяльну статистику розстріляних осіб у тих часах. Каже, що в самій одеській окрузі, де жило понад міліон душ, розстріляли за 4 роки 21.000 людей, не зважаючи на те, що прилюдно голосили тоді більшовики гасло, що нема кари смерти. Крім того подає автор ще загальну цифру з цілої Совітщини, яку він припадково дістав у свої руки. Отже він каже, що тоді розстріляли в цілому СРСР (офіціяльно): 31 епископів, 1.561 священиків, 34.585 суддів, адвокатів, лікарів, 16.367 професорів і студентів, 79.900 цивільних урядовців, 56.340 офіцирів армії, 65.890 осіб з дворянського роду, 196.000 робітників та робітниць, 268.000 моряків, 890.000 селян. Але, крім урядових розстрілів допускалися комісарі ще на власну руку всіляких злочинів і мордували людей. Тому отсю загальну цифру (1,600.000) треба ще подвоїти.

*) John Wynne: Under Czar and Soviet. Hird, Hurst and Blacket Ltd., publishers. London. 1932.

Одначе про розстріли пише Вінні як про щось природне за більшовицького режіму. Зате коли розповідає про поведінку комісарів уже в 1927 році, нібито в пошукуванні за вкритими маєтками, то пише отверто, що ті відносини не надаються до друку. Як приклад наводить такі способи: щоби приневолити людей до признання, ловили їх сотнями і саджали в малих кімнатах прямо так, як пакується селедці, лише стоячи. Там, всуміш жінки й мужчини, були зачинені без доступу повітря дві-три доби. Коли ще хто лишився живим, а справді мав дещо вкритого, видавав урядові. Як не мав, гинув стоячи посеред інших людей.

Вінні подрібно розписується про ріжні випадки більшовицького терору поза межами СРСР. Від нього довідуємося авторитативно, що вбивство Петлюри в Парижі було ділом більшовицької тайної закордонної чека ГПУ, не зважаючи на те, що поза границями розголошено це як акт пімсти жидів. Ніхто у СРСР не мав найменшого сумніву, хто і пощо це зробив. Вінні каже, що саме перед убивством Петлюри народне вчительство розпочало на Україні самостійницький рух. Цей рух звязувано з діяльністю Петлюри з Парижа. Отже тому треба було Петлюри позбутися.

Ще гірше зробили більшовики з Тютюнником. Його заманили до себе обіцянкою амнестії, а коли він розповів докладно про пляни Петлюри, тоді він був більшовикам непотрібний і вони його вбили.

Про вивіз більшовицьких продуктів за границю каже Вінні, що це діється виключно з метою обнизити ціну місцевих виробів у кожному краю. А коли через це повстане метушня на ринку праці, тоді більшовики капіталізують невдоволення і підюджують до бунту та заворушень.

Свою працю кінчить автор повною зневірою в якийнебудь успіх більшовицьких експериментів і твердить, що вони обчислені лише на винищення населення, щоби зробити його податливим на сліпий послух диктаторові.

Та всі ті матеріяли, які можна зужиткувати на агітацію проти признання Совітів Америкою, не придадуться на ніщо, коли українське громадянство в Злучених Державах не проявить від себе якогось заінтересування. Бо коли навіть ними й покористуються всілякі чоловіколюбці, то щоб насвітлити з погляду інтересів української нації, на це таки треба активности самих українців. Одначе, на жаль, цієї активности досі зовсім не видко.

Хтось мусить найти способи, якби розбудити громадську совість для таких справ. Це не легка справа тому, що в нас є горстка людей, що взяли керму народнього життя і ніяк не хочуть допустити чужої думки до громадянства. Коли хто припадково і пічне якусь акцію, то вони її вбють у той спосіб, що підкопають значіння такої людини при допомозі преси, а тоді й справа сама мусить упасти.

Здається, що й у цій справі треба буде звернутися до опінії рідного краю, бо це єдина опінія, з якою провідники еміграції рахуються.

Д-р Семен Демидчук.

Як ми помагаємо і як рятуємо.

Дещо про внутрішню позичку „Просвіти“.

I.

Не легко прийшлося Головному Виділові Т-ва „Просвіта“ перед роком розписати внутрішню позичку на санацію Т-ва „Просвіта“. Загально відома господарська скрута зовсім не промовляла за тим, щоби звертатися до суспільности за допомогою для Т-ва. Були люди, які відраджували розписувати позичку, бо, мовляв, і тисячу золотих не впливе, хоч з другої сторони були і такі оптимісти, які писали: „Хвальна Управа нехай розішле горячі відозви, щоби довг до місяця був сплачений: що значить квота 600.000 зол. для нас!? Ми повинні заманіфестувати, що ми живемо. Хоч нині тяжкі часи, але якщо хтось захоче, то все найде на ту ціль пару золотих“.

Не піддаючися впливам ні таких ні інших голосів Головний Виділ оголосив субскрипцію внутрішньої позички тому, бо цього вимагав прикрий фінансовий стан Товариства „Просвіта“. І коли тепер по році доводиться нам робити підсумки внутрішньої позички, то можемо сказати, що вони вдоволяючі, дарма, що дуже далекі від цитованого вище оптимістичного листа. Приглядьмося цифрам. По кінець 1932 р. деклярували на внутрішню позичку 79.390.11 зол. і 128 дол. З того вплатили готівкою 57.392.72 зол. і 128 дол. так, що до сплати лишається ще 21.997.39 зол. Подрібно розпадається повища квота на такі землі і краї: Галичина деклярувала 75879.20 зол. і 128 дол., а вплатила на це 54.308.02 зол. і 128 дол. Західні землі і переселенці в корінній Польщі декл. 2.029.08 зол., вплатили 1729.08 зол., Волинь декл. 50 зол., вплатила 29 зол.; українці в Чехословаччині декл. 638.86 зол. вплатили 548.86 зол.; українці в Румунії декл. 50 зол., вплатили 50 зол.; українці у Франції декл. 139.40 зол., вплатили 139.40 зол.; українці в Америці 603.57 зол., вплатили 590.36 зол.

У наведених даних вражає нас сильно слабенька, майже ніяка, участь у внутрішній позичці Волині, тої самої Волині, яка завинила Т-ву „Просвіта“ за книжки 15.509.72 золотих І гроші ці безповоротно пропали тому, що читальні, які брали книжки, нині розвязані. Не менше вражає нас слаба участь у позичці українців з Америки з деклярованою квотою 603.57 зол. Але щодо цієї, будь-що-будь, навіть у нинішніх скрутних часах, заможної країни Головний Виділ має надію, що в цьому році внутрішня позичка там зросте.

Щож до Галичини, то й тут внутрішня позичка „Просвіти“ вийшла ріжно по філіяльних округах; залежно від того, як філіяльний Виділ поставився до поклику Матірного Т-ва. А що не

ґрала тут ролі ні заможність філіяльної округи ні навіть вищий рівень освіти, а тільки ініціятива і праця філіяльного Виділу, про те наглядно свідчить філія „Просвіти" в Турці з декларованою квотою 2285 зол. а вплаченою 1567 зол. з одної сторони і такі філіяльні округи як Товмач з декл. квотою 5 зол., Скалат 17 зол., Галич 55 зол., Долина 77.50 зол. Зборів 80 зол. з другої сторони. Полишаючи на боці Львів-місто, треба ствердити, що Турчанську філію „Просвіти" перевищила тільки філія в Тернополі з декл. квотою 4582.80 зол. (вплачено 3143.80 зол.) і філія в Перемишлі з декларованими 3303 зол. (вплачено 2509.45 зол.). Щодо висоти квоти, то турчанській філії майже дорівнує Ходорів з декл. квотою 2164.50 зол. (вплач. 1713.50 зол.) Є це рівночасно ті чотири філії, яких сума декларованих грошей на внутрішню позичку „Просвіті" переступила 2.000 зол. Дальших 16 філій „Просвіти" дали квоту 1000—2000 зол. Сокаль декл. 1810.50, (вплач. 1139.50) зол., Калуш декл. 1767, (вплач. 1363.50) зол. Чортків декл. 1620.50 (вплач. 817.30) зол., Золочів декл. 1525.50 (вплач. 784) зол., Бібрка декл. 1480 (вплач. 1263) зол., Рава Р. декл. 1455 (вплач. 826.50) зол, Рогатин декл. 1350 (вплач. 814.60) зол., Дрогобич декл. 1323.40 (вплач. 1232.10) зол., Надвірна декл. 1270 (вплач. 596.75) зол., Борщів декл. 1223 (вплач. 854.07) зол., Станиславів декл. 1298.50 (вплач. 620) зол., Львів-повіт декл. 1220 (вплач. 1044) зол. Камінка струм. декл. 1195 (вплач 804) зол. Глиняни декл. 1189 (вплач. 847) зол., Жовква декл. 1070.50 (вплач 991.50) зол. Посереднє місце займає Коломия, яка декларувала 936 зол. а вплатила 1097.20 зол.

Найбільше число філій, бо аж 51 є таких, що їх декларована квота на санацію Матірного Т-ва загається в границях між 100—1000 зол. Подаємо їх у поазбучнім порядку, при чому перша квота означає декларовану, а в скобках вплачену: Белз 280 (252) зол., Бережани 155 (100) зол., Болехів 870 (334) зол., Броди 517 (559) зол., Бурштин 428 (148.75) зол., Буськ 355 (264) зол., Бучач 616 (385.30) зол., Городенка 270 (214) зол., Городок 330 (100), зол., Грималів 310 (320) зол., Гусятин 180 (130) зол., Делятин 440 (136) зол., Добромиль 812.50 (535,25), Заболотів 220 (220). Заліщики 710 (613), Збараж 994 (435), Жидачів 400 (238.50), Журавно 285 (141), Козова 277 (261) Комарно 460 (217), Копичинці 225 (307), Краковець 686 (328), Лежайськ 530 (245), Лісько-Устрики Дол. 655 (655), Любачів 590 (444), Мельниця 210 (121), Миколаїв 170 (81), Мости Вел. 210 (206), Мостиська 105 (91.25), Новий Санч 507 (457), Перемишляни 607 (286), Підволочиська 190 (160), Підгайці652 (473.50), Поморяни 228 (170.50), Радехів 931. (631), Рожнітів 730 (436), Рудки 685 (175), Самбір 640 (565), Сколе 670 (412.30), Солотвина 305 (251), Стрий 472 (329), Судова Вишня 200 (190), Сянік 637 (563), Угнів 860 (402), Теребовля 780 (553), Тисьмениця 320 (230), Чесанів 737.50 (339.20), Щирець 180. (155), Яворів 970 (662), Янів 185 (15), Ярослав 740 (402). До цеї ґрупи належить теж філія найдальше висунена на запад в Кракові з декл. квотою 311 (240) зол. і читальня „Просвіти" в Ряшеві 250 (258) зол.

До четвертої ґрупи належать філії, які ще досі над внутрішньою позичкою „Просвіти" не працювали, а декларована зглядно вплачена вими квота виносить до 100 зол. Таких філій маємо 16. Їх подаємо в порядку, відповідно до висоти декларованої згл. вплаченої квоти: Старий Самбір 5 (5), Товмач 5 (10), Тлусте 10 (10), Заліщі 10 (10), Кути 10 (10), Печеніжин 10 (10), Скалат (17), Богородчани 50 (20), Галич (55), Дивів 55 (55), Олесько 60 (20), Долина (77.50), Зборів 80 (25), Монастириська 60 і 3 дол. (85 зол. і 3 дол.), Косів 95 (84).

Окремо належить поставити філію „Просвіти" на Львів-місто з декларованою квотою 16.352 зол. і 125 ам. дол. та вплаченою 13536.70 зол. і 125 дол. Взяло в ній участь 565 осіб, 4 читальні і 10 установ.

А. Гаяк.

Анґльо-радянські торговельні зносини.

У справі торговлі і торговельного договору Анґлії з Радянщиною поставили в анґлійській палаті послів дня 1. березня запит до президента торговельної комісії.

З відповіді секретаря відділу загранничної торговлі довідуємося, що протягом останніх десяти літ надвижка вартости імпорту з Радянщини до Анґлії виносила 136 міліонів фунтів штерлінґів, себто Анґлія купувала від Радянщини на грубі міліони більше товару ніж Радянщина в Анґлії.

Щоби запобігти такому некорисному для Анґлії торговельному білянсові, переведеться ревізію договору з Радянщиною. Договір заключений передше кінчається для 17. квітня ц. р. Він виповіджений після оттавської конференції. Під цю пору ведуться переговори в справі заключення нового договору, який був би більше догідний для Анґлії.

Американський торговельний білянс виказував за той самий час, а саме за роки від 1922—1932 надвишку в користь американського експорту до Радянщини на суму 519 міліонів долярів.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Лиха доля політичних еміґрантів.

Українських еміґрантів з Великої України безправно звільняють з праці. — Пояснення правного стану та поклик до орґанізованої самооборони.

Від львівської філії Українського Центрального Комітету (еміґрантів з Великої України) дістаємо слідуючі уваги з просьбою поміщення:

На підставі декрету президента з 4. VI. 1927 р. про охорону ринку праці (Д. З. ч. 54, поз. 472) і розпорядження Ради Міністрів з 20. II. 1931 р. про введення в життя того декрету (Д. З. ч. 18, поз. 98) в промислових, гірничих, гутничих, торговельних, банкових, комунікаційних, перевозових та рільних і лісних підприємствах розпічнеться реєстрація робітників-чужинців, які там працюють.

Згаданий декрет не передбачує звільнення з праці чужинців, яких обовязує службове відношення, унормоване розпорядком Ради Міністрів з дня 20. II. 1931 р. (арт. 3. декрету про охорону праці). Ніяке обмеження прийому на працю, згідно з цим декретом, не торкається чужинців, які постійно перебувають на терені Польщі від 1-го січня 1921 р. (арт. 8, р. 3. декрету), зате підприємці мають тільки повідомляти відповідні воєвідські влади по означеній формі, що вони затрудняють чужинців-асилянтів, перебуваючих постійно в Польщі від 21. XI. 1920 р. (арт. 7, декрету), себто від часу переходу Армії У. Н. Р. на терені Польщі, з котрою прибули у переважаючій більшості теперішні українські політичні еміґранти.

Головна Управа Українського Центрального Комітету в Польщі підкреслює, що українські політичні еміґранти прибули до Польщі до 1-го січня 1921 р. і мають право на постійний побут у Польщі на підставі виданих їм карт асилю і до них, як до бездержавних чужинців, не можна стосувати права взаємности; це останнє найшло свій вияв у декреті про охорону праці і торкається чужинців, що мають власну державу. У всякому разі при реєстрації чужинців підприємцями українські політичні еміґранти мусять стежити, щоби їх записували в окрему ґрупу чужинців, які мають постійний побут у Польщі, як політичних еміґрантів, що прибули до 1. січня та перебувають тут на підставі карт асилю.

На випадок, коли когось звільнять з приводу введення в життя згаданого декрету, а не з інших причин (як редукції і т. п.) українські еміґранти повинні негайно звернутися до У. Ц. К. і Управ його відділів та уповноважених на місцях, подаючи про себе та свою працю вичерпуючі дані.

Філія Українського Центр. Комітету у Львові, в міру потреби видає відповідні посвідки для українських еміґрантів, яких підприємства не хотять приймати до праці, неправильно покликуючись на адміністраційні приписи.

Звертатися на адресу: **Львів, вул. Тиха 5. Тел. 2-83. Управа філії У. Ц. К.**

—o—

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. БЕРЕЗНЯ 1933.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ. 6)

Таманґо.

Тимчасом Таманґо, замкнений з іншими невільниками, день і ніч підмовляв їх до геройського виступу, щоби віднискати свободу. Говорив їм про малу скількість білих і звертав увагу на щораз більше недбальство сторожі; потім, не висловлюючися ясно, говорив їм, що зуміє завести їх назад до їх краю, хвалився своїм знанням чародійської штуки, за яку мурини незвичайно вразливі і погрожував пімстою чорта тим, які не схотять помогти йому в його підприємстві. У своїх промовах уживав тільки говору пелів, який розуміла більшість невільників, а якого перекладчик не знав зовсім. Слова промовця, страх, який мали невільники перед ним і звичка слухати його незвичайно прийшли з помічю його вимові і чорні почали наставати на нього, щоби визначив день на їх освободження, ще заки він сам почувся на силах його виконати. Він відповідав змовникам неясно, що не прийшов ще слушний час, що демон, який явився йому у сні, ще не дав йому знаку, але що вони повинні бути готові на кожний зазив. Тимчасом не занедбував ніякої нагоди, щоби перевірювати чуйність сторожі. Одного разу якийсь моряк лишив свою рушницю, оперту на поруччя палуби, зацікавлений літаючими рибами, які тягнули за кораблем. Таманґо взяв рушницю і почав забавлятися нею, наслідуючи ґротесковими рухами хвати, які він бачив у моряків підчас вправ. Йому по хвилині рушницю відібрали, але він переконався, що може діткнути зброї, не викликуючи безпосередньо ніякого підозріння. Коли прийде час зробити з неї ужиток, він хотів би видіти того очайдуха, що спробував би вирвати її йому з рук.

Одного дня Айша кинула йому сухар, даючи йому притім знак, який він тільки один зрозумів. У сухарі була маленька пилка: це був той знаряд, від якого залежала удача змови. Таманґо не відразу показав пилку своїм товаришам; аж як прийшла ніч, він почав муркотіти незрозумілі слова, які супроводжав несамовитими рухами. З хвилини на хвилину він захоплювався чимраз більше, так що аж видавав оклики. Слухаючи різні зміни його голосу, можна було думати, що він занятий горячою суперечкою з якоюсь невидною особою. Всі невільники тремтіли, не сумніваючися, що чорт є в цій хвилині поміж ними. Таманґо закінчив цю сцену окликом радости.

— Товариші — крикнув — дух, якого я закляв, сповнив нарешті те, що мені обіцяв, і я маю в руках знаряд, який дасть вам свободу. Тепер треба вам лише трохи відваги, щоби стати вільними.

Дав діткнутися пилки своїм сусідам і примітивне ошуканство найшло віру у тих ще більше примітивних людей.

Після довгого очікування прийшов великий день пімсти і волі. Змовники, звязані святочною присягою, зложили після зрілої надуми свій плян. Найзавзятіші під проводом Таманґа повинні, коли прийде на них черга, вийти на поклад заволодіти зброєю вартівників; кількох інших ускочить до кімнати капітана і заберуть звідтам рушниці, які там найдуть. Ті, які будуть мати вже перепиловані кайдани, мають зачати наступ, але не зважаючи на пильну працю підчас довгих ночей, велика більшість невільників не була ще у змозі брати діяльну участь в акції. Тому трьох сильних муринів мало за завдання вбити чоловіка, який мав у кишені ключ від кайдан і бігти зараз, щоби звільнити своїх скованих товаришів.

Того дня капітан Леду мав знаменитий настрій; проти свого звичаю помилував навіть корабельного хлопця, який заслужив на батоги. Похвалив службового старшину за його керування кораблем, заявив залозі, що він з неї задоволений і заповів, що на Мартиніці, куди прибудуть уже небавком, кожний дістане нагороду. Всі моряки говорили тільки про приємні речі і укладали собі, як зужиткують свою ґратифікацію. Мріяли про горілку і про кольорових жінок з Мартиніки, коли виведено на поклад Таманґа та інших змовників.

(Продовження буде).

Диво на Знесінні.

Поява двох хрестів на розрубаному полінї.

На складі дерева і вугля жида Шварца у Знесінні Новім при вул. Собіського працює при рубанні дров робітник Семен Мак. Коли він рубав дрова у пятницю 3. ц. м. і забрався до одного великого та грубого поліна, якого не міг в причини грубости перерізати — старався його розколоти. Колиж ударив сокирою і поліно розколов, крикнув із зачудування. Всі присутні на подвірю, зацікавлені, стовпилися довкола і зі здивуванням побачили на обох розколених частинах ідентичні хрести з незвичайно правильним рисунком. Один хрест темно-брунатної барви, другий жовтавий, якби відбитка першого. Більше рамя хреста довге на 26 цм., менше на 18 цм.

Жид-власник складу хотів заробити на тім випадку і продати це поліно з хрестом за 10 зол. Одначе всі присутні насіли на нього і він продав це поліно на вагу дерева (23 кг.) за 70 сотиків. Купив згаданий Мак і забрав до себе.

Тоді почали до Мака сходитися цілі хмари народу зі Знесіння, а навіть із сусідніх дільниць. Були навіть якісь репортери. Один панок з міста хотів купити ті хрести за 60 зол., але Мак не продав.

Вкінці зацікавилася тим випадком і поліція, яка забрала ті хрести на IX. комісаріят. Але й комісаріят напитав собі біди, бо люди стали находити масово на комісаріят, аби оглянути чудо. Наконець комісаріят на доручення староства звернув оба хрести адміністраторові місцевої гр.-кат. парохії о. Харині, якому подарував їх згаданий гром. Мак.

У польській пресі появилися, як це часто буває при подібних нагодах, фантастичні вістки про „чуд“ на Знесінні, про якесь мниме посвячення тих хрестів якимсь гр.-кат. священиком, про процесії, свічення свічок, збирання грошей і т. п. З тих усіх вісток правдою є лише те, що багато цікавого народу приходило на ті хрести дивитися.

Тепер ті хрести, які справді варто оглянути, приміщені у відповідному місці, а саме в церкві на Знесінні Старім, де їх дальше оглядають і подивляють масово вірні. **Ж.**

За океаном.

Цикль українських радіо-програм

Базар „Сурма“, який уладжує що неділі українські радіо-програми із стації WOV від години 8.30 до 9.30 рано, запросив д-ра Льонгина Цегельського на цілу низку відчитів з української історії. Минулої неділі відбувся такий черговий відчит з історії Запоріжа, а український квартет, у которого склад входять Марія Гребинецька (сопран), Дора Стещенко (альт), Михайло Дідович (тенор) і Михайло Гребинецький (бас), відспівав кілька пісень з опери „Запорожець за Дунаєм“. На будуче піде реферат про Кубань, а український квартет відспіває низку пісень з опери Давидовського, що має також назву „Кубань“. Цю оперу набув власник базару гром. Сурмач у рукописі. Після „Кубані“ підуть „Чорноморці“ та інші. („Америка“).

Український хор у Віндсорі.

У Віндсор, Онтеріо (в Канаді, в сусідстві міста Дітройту, Миш.), професор музики Евген Турула зорганізував хор із 70 співаків і співачок, який безперечно буде одним з найкращих українських хорів у Північній Америці.

Поляк поліційним суддею в Ню-Йорку.

В лютім іменував мейор міста Ню-Йорку О. Браєн визначного польського діяча, Бернарда Козіцького з Бруклина, магістратом (поліційним суддею), на доручення польських демократичних організацій. Козіцького запропонували поляки ще мейорові Вокерові, опісля хвилевому мейорові Мк Кі, але їх заходи були безуспішні. Аж тепер, за підтримкою повітового демократичного лідера Мк Куї, поляки осягнули свою ціль. Час, аби нюйорські українці також вже обєдналися для політичної місцевої акції та старалися здобути якесь репрезентативне становище для котрогось з видних українців. Тоді й „менша братія“ могла би щось осягнути. А так ходить ця „менша братія“ на інтриги до поплножних демократичних лідерів, щоби підсунути н..гу... своїм аспірантам.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Перша Українська Висока Школа в Злучених Державах.

(Власна кореспонденція.)

Ню Йорк, 23. лютого 1933.

Незабаром українське громадянство в Злучених Державах зможе похвалитися важним культурним осягом, а саме першою високою українською школою („гайскул“), яка буде отворена мабуть вже 4-го вересня („Лейбор Дей“) в місцевости Стемфорд, в стейті Конетикат, 40 мінут їзди потягом з Ню Йорку.

Цей осяг треба завдячити українському-католицькому епископові, Преосв. Константинові Богачевському, який кілька останніх літ все думав про заснування українського наукового осередка й остаточно його мрії увінчалися світлим успіхом.

На горбку, окруженім з чотирьох сторін дорогами, 15 мінут ходу від залізничої стації в Стемфорд, стоїть величавий будинок з ґраніту, збудований в норманському стилі на взір замку в Турейн у Франції, посеред саду з простором сім акрів землі. В будинку є біля 50 кімнат отже неначеб він був призначений на приміщення школи й мешкання учнів.

Палата відома під назвою Ґлін Іден (Glen Eden) положена при Ґрінбрук Ровд, є загально знана в стейтах Нової Англії, а подекуди в цілих Злучених Державах, бо там довші літа була приміщена висока приватна дівоча школа, до котрої посилали свої доньки визначні американські родини.

Отже цю палату набув під незвичайно корисними умовинами еп. Богачевський з призначенням на українсько-католицьку високу школу.

В ній будуть між іншими предметами учити української мови, літератури, історії та українсько-грецького церковного обряду. Після покінчення школи учні мають вільну волю: або посвятитися духовному станові, або вступити на вищу науку до колегій (університетів).

Школа матиме право прилюдности.

Подаючи цю радісну вістку до відома краєвому громадянству, не можемо здержатися від вислову надії, що певне вся українська громада Злучених Держав прийме цю першу українську високу школу під свою опіку і дасть їй усяку допомогу, на яку вона зможе лише спромогтися.

Анґлія вертає до парітету золота.

У звязку з останніми подіями на фінансовім ринку Злучених Держав в Анґлійському Банку міркують тепер над тим, чи доцільно тепер стабілізувати фунт штерлінґів на висоті теперішньої його вартости, а саме 3.5 долярів, при золотому підкладі. Така стабілізація фунта могла би здійснитися очевидно тільки в порозумінні з іншими емісійними банками, у першій мірі з французьким та американським, щоби не викликувати боротьби між поодинокими валютами.

Анґлія старається врятувати конференцію розоружень

Анґлійський секретаріят для закордонних справ видав комунікат, в якому говорить, що „кабінет міністрів звернувся до премієра, п. Рамсея Мекдональда і до міністра закордонних справ, сер Джана Саймона з припорученням ‚щоби вони виїхали до Женеви, як тільки на це дозволять обставини“.

Британійська делеґація на Конференції Розоружень буде вести тимчасом підсекретар закордонних справ кап. Еден аж до хвилі приїзду премієра і секретаря закордонних справ до Женеви.

Рішення анґлійського уряду вислати до Женеви голову уряду викликало в кругах Конференції Розоружень у Женеві помітне заспокоєння, хоч усі свідомі того, що конференція перебуває важкий мент загальної кризи, яка ще не осягнула своєї найвищої точки.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Залізничий страйк у північній Ірляндії.

Залізничий страйк, який вже від кількох тижнів триває в Північній Ірляндії (Алстер), викликаний заповідженням обнижки платень залізничникам деяких ліній, чимраз більше загострює відносини в Північній Ірляндії. Після останньої катастрофи, спричиненої зірванням рейок та переставленням контрольних стрілок біля місцевости Омаг, в якій тільки щасливим випадком не було вбитих, тільки 30 ранених, були нові спроби спричинити катастрофу. Ушкодження ще в сам час спостерегли і потяг вдалося врятувати від катастрофи. Подвоїли сторожі на всіх лініях, охоплених страйком.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Що діється в Німеччині.

ЗАКОН ПРО ПОВНОВЛАСТИ.

БЕРЛІН, 8. 3. ПАТ. На основі інформацій міродатних кол уряд республики надіється, що закон про повновласти дістане у райхстаґу підтримку центра і баварської людової партії. Тим способом буде осягнена кваліфікована більшість, вимагана конституцією.

Урядові кола рішучо дементують вістку про плян оголосити виїмковий стан.

РАЙХСТАҐ СКЛИКАНИЙ НА 3. КВІТНЯ.

БЕРЛІН, 8. 3. ПАТ. Кабінет республики рішив скликати новообраний райхстаґ на 3. квітня ц. р. Відкриття відбудеться в ґарнізоновій церкві в Почдамі, місце дальших нарад ще не вибране. В дні відкриття Гінденбурґ зложить вінок на гробі Фридриха Великого.

ТРУПИ І РАНЕНІ.

В Альтоні, портовому передмісті Гамбурґа, комуністи остріляли 7. ц. м. гітлерівські й поліційні відділи, що машерували вулицями. Поліція вжила панцирних самоходів, озброєних скорострілами й ручними гранатами. Змобілізовано поліційну поготівлю Гамбурґа та всі штурмові відділи. Було 3 убитих і 14 тяжко ранених.

В Дісельдорфі в часі похорону одного штурмовика прийшло до кривавих подій. Комуністи заатакували з домів похоронний похід, в якому взяли участь штурмовики й штальгельмівці. Одну особу вбито, 6 ранено. Поліція арештувала 60 винуватців.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ.

Жидівська дільниця в Хемніці (Саксонія) була 6. ц. м. видівнею протижидівських демонстрацій. Серед окликів: „геть з жидами!“ — „польські жиди, забиратися з Німеччини!“ — демонстранти били жидам виставові шиби, вікна і нищили склепові річи. Серед жидів настало велике занепокоєння. У польського консуля явилася делеґація польських жидів зі скаргою. Консуль зажадав від місцевої влади покарання винуватців.

ПАЛЯТЬ ЧЕРВОНІ ПРАПОРИ.

БЕРЛІН, 8. 3. ПАТ. Штурмові відділи в Кеселі обступили вчора дім робітничої організації й вивісили гітлерівський прапор. Червоний прапор і портрет Шайдемана спалили на вулиці.

В Ґельзенкірхені поліція закрила робітничий дім, що був головним осідком комуністів. Червоний прапор спалили прилюдно.

ПРОТИЖИДІВСЬКА КАМПАНІЯ.

Австрійська рада міністрів мала 7. ц. м. засідання у звязку з гітлерівською пропаґандою. Після виборчої кампанії в Німеччині 150 гітлерівських аґітаторів перенеслося до Австрії й скликали в ріжних сторонах сотки віч. У Відні відбулося величезне віче, де перед кількадесятьма тисячами осіб провідник націонал-соціялістів Фравенфельд виголосив гостру промову звернену головно проти жидів. Всі жидівські склепи й доми в околиці були позамикані, бо жиди побоювалися погрому.

З Парижа повідомляють, що французьке міністерство закордонних справ одержує багато подань з Німеччини, переважно від жидів, щоби дало їм вїздову візу до Франції.

ЛІББЕ ПЕРЕД СУДОМ.

БЕРЛІН, 8. 3. ПАТ. Справу голяндця Ліббе, приловленого на підпалі райхстагу, передано судовій владі. Крім підпалу закидують йому державну зраду. Грозить йому кара досмертної вязниці.

ЗАБОРОНА ЗБОРІВ В АВСТРІЇ. — ПРЕСОВИЙ ЗАКОН.

ВІДЕНЬ, 8. III. ПАТ. Рада міністрів на вчорашньому засіданні, що тревало до півночі, ухвалила два розпорядки. Один забороняє уладжувати збори та походи до осені ц. р. у всій Австрії. Другий розпорядок торкається пресового законодавства. § 1. прес. розпорядку каже, що на випадок судової конфіскати часопису канцлер може зарядити, щоби обовязково примірники того часопису доручували владі на дві години перед появою часопису. § 2. постановляє, що конфіскувати можна також за образу патріотичних, релігійних і горожанських почувань.

НЕ ВІЛЬНО ВИВОЗИТИ ЗОЛОТА.

САН САЛЬВАДОР, 8. III. ПАТ. Уряд республики Сан Сальвадор заборонив вивозити золото.

ІНТЕРВЮ Б. ШОВА З ЯПОНСЬКИМ МІН. ВІЙНИ.

ТОКІО, 8. III. ПАТ. Японська телеграфічна аґенція Ренго подала до відома інтервю Бернарда Шова з японським міністром війни ген. Аракі. Розмова тревала більше як дві години, а мали забавні моменти. Шов сказав, що колиб не це, що вже передше задиспонував своїм часом, остався би в Японії поки китайські війська не займуть Токіо. Ген. Аракі просив Шова остати в Токіо бодай до найближчого землетрусу та зазначив, що японський нарід вихований в твердій школі підземних потрясень. Далі Шов сказав, що бачить деяку анальогію в рисах характеру Сталіна й Аракія та додав, що колиб Аракі прожив у СРСР три місяці, став би знаменитим комуністом. Англійський письменник висловив думку, що японська армія заправляється на комуністичний зразок. Міністр війни ствердив, що Бернард Шов помиляється, бо те, що вважає комунізмом, це корінний японський національний дух.

ЩЕ ПРО ЗАМАХ НА ВЕСТЕРПЛЯТЕ.

ЛЬОНДОН, 8. III. ПАТ. „Дейли Гереллд" повідомляє нібито польський уряд має докази, що замах на Вестерпляте мали виконати законспіровані гітлерівські ячейки, які є внутрі Гітлерівської організації. Все вказує на те, пише часопис, що то була та сама законспірована боївка, яка підпалила райхстаг. Серед гітлерівців є сильна група терористів. Партійні керманичі мають дуже слабу контролю над цією боївкою. Тіж люди приготовляли погроми жидів під претекстом викриття змови на життя Гітлера. Вони то заповіли Союзові Жидів, що повбивають усіх жидів, колиб Гітлерові впав лише волосок із голови.

ДАНЦІҐ, 8. III. У місті спокій. Данціґські поліційні стійки, скріплені гор. сторожею, з крісами, пильнують безпеки. Уставили теж стійки перед будинком ген. комісаріяту Польщі й ін. польськими урядами, а також перед вілею, в якій живе польський ген. комісар. Вчора веч. у Вжеці з поліційної касарні виїхало вантажне авто з поліціянтами в сталевих шоломах, зі скорострілом на переді.

ПРОТИ ЗБІЛЬШЕННЯ ПОЛЬСЬКОЇ ЗАЛОГИ В ДАНЦІҐУ.

ПАТ повідомляє: „Данціґер Гайматдінст", біля якої гуртується 95 ріжних данціґських організацій, а має ок. 100.000 членів, оголосила відозву з протестом проти збільшення польської залоги на Вестерпляте. Відозва м. і. звертає увагу всіх урядів, заступлених у Лізі Націй, на політику Польщі у відношенні до Данціґу та домагається в імені данціґського населення скорих і енерґійних засобів Ліґи Націй.

БЕРЛІН, 8. III. ПАТ. На скріплення польської сторожі на Вестерпляте далі реаґує німецька преса. Всенімецька „Д. Цтг." апелює до Ради Ліґи, щоби усунула „бочку пороху на Верстерпляте". Нім-нац. „Таг" пише, що уряд домагатиметься усунення польського складу муніції з Вестерпляту.

БАНКИ ПОЧИНАЮТЬ УРЯДУВАТИ.

НЮ ЙОРК, 8. III. ПАТ. Більшість тут. банків урухомила свою діяльність, однак придержується скарбових зарядженн

Виставка жидівського мистецького промислу.

В неділю відчинено незвичайно цікаву виставку жидівського мистецтва-промислу. Перша того роду виставка відбулась була ще 1928 р. заходом Віроісповідної Жидівської Громади з нагоди зїзду польських бібліофілів. Тоді виставили передовсім стародруки і рукописи, а інших предметів було розмірно небагато. Все таки вже тоді показалося, що жидівське мистецтво заслугозує на більшу увагу, ніж це можна було припускати. Це дало спонуку Мистецько-промисловому музеєві зорґанізувати виставку жидівського мистецького промислу на ширшу міру. І треба підкреслити з признанням, що за прихильною допомогою віроісповідних громад і знавців жидівського мистецтва удалось йому це зробити з повним успіхом.

Зібрано тут 570 предметів посудини і предметів культу срібних, золотих, мосяжних, гафтів, тканин, книжок і інших подробиць. Виданий тимчасовий катальоґ (більший катальоґ науковий з ілюстраціями ще в друку) дає перегляд тих предметів з інвентаря біжниці: корони на тору, рімони, щит на тору, вказівки на тору, парохет, лямбрекін (капорет), плащ на тору, кубки на кідуш, пушки на пахуче коріння, ліхтарі, лефлектори, миски до миття рук, кітли і вазни на воду, павук, столики до молитви і т. д.

Предмети призначені на свято Нового Року (Рош Гашана): баранячий ріг (шофер); на судний день (Йом Кіпур): клямри до пояса і ковнірі до святочної сорочки; на свято кучок (Сукот): пушки на етроґ і карти; на свято Ханука: лямпи ханукові; на свято Пурім: пушки і звиток з оповіданням про Естеру; на свято Песах: ґаґади, миси, седерові тарілки, торби на мацу, шклянки, седерові ярмурки, врешті предмети домашнього вжитку: талес, мезуза, ліхтарі, шлюбні контракти, таці, перстені, кубки, образи і т. п.

Предмети походять з Польщі, Австрії, Німеччини, Чехословаччини і Росії (?, мабуть з України і Білорусі) з XVII.—XIX в. Вироби зі срібла і золота це архитвори ніжної філіґранової роботи і незвичайно шляхотного карбування. Стилево дуже ріжнородні, на підкладі східного мистецтва впливи ренесансу, бароку, рококо, а навіть народнього українського мистецтва в предметах, що походять з українських земель.

Виставка, яка повинна дати нарешті почин до створення жидівського музею, заслуговує вповні на те, щоб її оглянути.

м. д.

Воловодження з академічним законом.

Із соймових кол зачувати, що клюб ББ рішив відкликати поправки сенату до закону про вищі школи, рахуючись зі становищем ректорів супроти міністра освіти. Поправки були висловом компромісу між становищем уряду і становищем ректорів.

Резиґнація ректорів.

На засіданні сенату львівського університету 7. ц. м. ректор кс. Ґерстман зложив звіт з діяльности ректорів в обороні академічних шкіл і зголосив резиґнацію з уряду ректора. До рішення ректора прилучився проректор д-р Кшеменецький. Академічний сенат рішив повне довіря для обох і просив, щоби вони відкликали свої резиґнації.

Подібна справа склалася у Варшаві, де зреклися своїх урядів ректори університету й політехніки. Сенати обох шкіл просять їх залишитися на своїх становищах.

Після китайської поразки.

ЛЬОНДОН, 8. III. ПАТ. З Пекіну повідомляють, що маршал Чан-Сю-Ліян, головний командант китайських військ на північно-східному фронті подався до димісії. Був рівночасно заступником верховного команданта цілої китайської армії.

ТОКІО, 8. III. ПАТ. Ґенерала Фан-Джу-Ліна, який своїм відступом із Жеге викликав велике обурення в цілому Китаю, вбили у Гсі-Фен-Кав вояки Чан-Сю-Ліяна.

Вилив Тамізи.

Таяння снігів та зливні дощі останніх днів спричинили катастрофальний вилив Тамізи. Деякі місцевості, як Шепертон, Літлтон та інші залиті у великій частині водою. Потворилися великі озера, які перервали всяку комунікацію. До ізольованих фарм та мешкань привозять поживу на човнах.

Підчас припливу моря вода в Тамізі підходить у Льондові вище рівня вулиць. Вилив здержує тільки бетонова охорона здовж цілого берега ріки.

(Укбюро Льондон.)

Кабінетна кріза в Австрії.

ВІДЕНЬ, 8. III. ПАТ. Канцлер Дольфус зясував учора президентові республики Міклясові загальну ситуацію, зокрема парляментарну і зложив димісію кабінету. Президент не приняв димісії, запевнюючи уряд про своє довіря.

ЕМІСІЯ ДРУКІВ, ЩО ЗАСТУПАЮТЬ ГРОШІ.

ВАШИНҐТОН, 8. III. ПАТ. На емісію доказів і всяких знаків, що заступають гроші союзом клірінґових палат позволили умовно від пятниці ц. м. Нюйорські банки, що мають відділи за кордоном, дістали дозвіл депонувати зм. папері на рахунок відділів, під умовою, що трансакції ці не матимуть характеру кредитних трансферів Зл. Держав.

ХТО БУДЕ НАСЛІДНИКОМ ЧЕРМАКА?

ШИКАҐО, 8. III. ПАТ. Смерть бурмістра Чермака робить актуальною справу його наслідства на становищі бурмістра Шикаґо. Поляки висувають кандидатуру судді Едм. Яроцького. Справа ця вирішиться щойно після похоронів.

З життя українців у Познані

Концерт у честь гетьмана І. Мазепи.

Дня 20. II. ц. р. відбувся в Познані концерт у память гетьмана І. Мазепи. У програму входили точки: „Горе тій чайці небозі" Леонтовича, „Ой зза гори камяної" Леонтовича і „Ой піду я в сад гуляти" — відспівав хор мішаний: „Вітер повіває" — Кошиця, „Могила" Котка і „Задзвенімо" Воробкевича — виконав хор мужеський. У першу чергу треба зазначити, що був дещо невідповідний добір пісень. Треба було комітетові звернути увагу, щоби пісні були більше ефектовні з огляду на публику, яка у великій частині складалася із чужинців. Хори були дещо за слабі, а крім цього саля майже неакустична. Диригент п. Музика з повною посвятою взявся за вишколення хорів і тут не його вина, а тих студентів, що не ходили пильно на проби. Реферат і декламацію виголосив п. полк. Ефтимович. У своїм рефераті представив він величню постать Мазепи, його змагання до створення самостійної України і політику супроти московського царя. Реферат був дуже селідно опрацьований і полишив гарне враження, за що публика наділила виконавця грімкими оплесками. Декламація „Три менти" Олеся була дійсно по мистецьки виконана. Свято закінчилося відспіванням нац. гимну.

Загальне враження з концерту було досить прикре. Українці, що своїми піснями в хорами виробили собі належну пошану, признання і дуже добру репутацію — цим разом не дали того, що могли. Українці в Познані мають уже деяку традицію щодо добрих концертів, які проходили з повним успіхом. Цим разом вийшло значно слабше.

Дивно також, що концерт улаштовувала українська кольонія, а участь еміґрантів була мінімальна у відношенні до цілої еміґрації. Чейже обовязком еміґрантів є також брати участь у всіх національних імпрезах, а тимбільше в концерті. Їх активна участь у концерті була би скріпила хор і тоді концерт був би пройшов безперечно з кращим успіхом.

Бл.

ВБИВСТВО ПРЕФЕКТА

ПАРИЖ, 8. III. ПАТ. Вчора вбили в Парижі Жана Кусерета, префекта Буш де Рон. Вістка про вбивство розійшлася щойно пізно вночі. Комунікат м-ства внутрішніх справ каже: Кусере, префект департаменту Буш де Рон, був хвилево в Парижі. Вбили його в обставинах досі неустійнених. Тіло префекта відвезли до мед. інституту задля оглядин. Преса твердить, що префекта вбила приятелька Жермена Гут за Англеман із зависти. Приятелька повідомила негайно лікаря д-ра Моґілевського, який зізнав таке: Як я прийшов до хати вбивниці, префект лежав зодягнений в калюжі крови. Ще жив, одначе до кількох хвилин помер. Куля поцілила його ззаду. Покійний осиротив жінку та двоє дітей

НОВИНКИ

— **Дивна практика на львівській почті.** Нинішнього дня доручив нам післанець, що розносить фрахтові посилки, рекомандовану листову посилку та казав собі доплатити за доручення по 50 сот. від листової рекомандованої посилки. Запитуємо дирекцію почт у Львові, від коли і на якій підставі за доручення рекомандованої посилки мається платити по 50 сот.?

— **Сокіл-Батько в честь гетьм. Мазепи.** Довідуємося, що генеральна проба свята Мазепи, що його влаштовує Сокіл-Батько дня 10. березня ц. р. в салі Театру Ріжнородностей, пройшла незвичайно ефектовно. Участь у вправах бере около 70 руховиків і руховичок. Поодинокі точки підготовані дбайливо. З вокальних точок заслуговує на увагу: дует п-и О. Согорівної і п. В. Ґумецького. Присутні будуть мати змогу оглядати також низку національних танків, підготованих колишнім учеником Авраменка.

— **Весняні води.** Наслідком сильного таяння снігів піднеслася вода у всіх ріках, до чого причинилися теж леди, що творять місцями запори. Всі правобічні доплини Дністра грозять виливом. Ледові запори на горішному Стрию й Опорі старається усунути місцеве населення. Сильно піднеслася вода в Сяні, Пруті, а навіть Свині в Жовківщині.

— **Новий „косцюлек".** З польської преси довідуємося, що в Перемишлі, де є аж вісім костелів, приступають до будови ще одного „косцюлка", а саме при вул.Дворського недалеко Бакінчиць. Площу під будову подарувала міська рада.

— **Бюро концертове Тірка** повідомляє, що Хор Еріяна, знаменитий гурт польських ревелерсів, виступить в пятницю 10. ц. м. з єдиним цьогорічним концертом у салі польського Муз. Т-ва. Участь візьме І-ний лавреат співочого конкурсу у Відні Едвард Бендер.

— **Найновіші практики скарбового уряду.** Пишуть нам: Дня 22. II. ц. р. дістає кооператива „Власна Хата" у Львові з 7. скарбового уряду у Львові упімнення до ч. 11725 Реф. II. про заплату судової належности зол. 783. Вже дня 7. ц. м., отже точно в 14-тому дні від упімнення, являється екзекуційний орган у приватному мешканні члена управи кооп. п. Мороза під його неприсутність дома і, не зважаючи на спротив домашніх, займає домашнє урядження п. Мороза і річи субльокатора п. Ждана. На замітт, що тут іде про зобовязання кооперативи „Власна Хата", якої льокаль міститься деінде, і що член управи, ще й на основі свобідного вибору скарбового уряду, не відповідає особисто за зобовязання кооперативи, а тимменше хтось інший, що з кооперативою нічого спільного не має, „орган" відповідає: „Ніц мнє то не обходзі". Наліпив на річах значки скарбового уряду і заповів, що 21. ц. м. приїде, аби річи забрати. При цьому повчив домашніх, що як хтось є директором, то відповідає за зобовязання установи цілим своїм маєтком...

— **Копертове ошуканство.** Господар із Сокільник під Львовом, Стефан Вітик, вибрав із Галицької Каси Ощадности 400 зол. Коли з грішми і щадничою книжочкою виходив на вулицю, приступила до нього якась пані і сказала, що йому належиться ще додаткова премія, по яку треба зголоситися до самого директора каси при пл. Смольки. Урадуваний Вітик пішов з нею на пл. Смольки, де перед одним домом стояв якийсь панок. Він представився за директора і взяв від Вітика 400 зол., вложив до коперти і заявив, що зараз виплатить йому гроші з премією. За хвилину звернув йому коперту і заки Вітик її отворив, ошуканець зі своєю товаришкою щезли без сліду. В коперті замісць грошей були кусники паперу.

— **Епільоґ одного міщанського весілля в Угнові.** Дня 3. січня 1931 р. женив Демко Журавецький свого сина з донькою Камінського. По півночі весільні гості з молодими вийшли з хати Журавецького і йшли до дому Камінських, щоби там докінчити весілля. По дорозі повстала бійка між невесільними гостями, що асистували тому походові. У бійці пробили ножем Івана Шустакевича в плечі. Шустакевич твердив, що його побили весільні гості: Петро Якубовський, Аксентій Періжок, Петро Тарчило і Семко Салюк. Тепер відбулася перед трибуналом окружного суду у Львові розправа. На розправі Шустакевич, слуханий під присягою, твердив далі, що обвинувачені його побили, а Якубовський пробив його ножем. Трибунал увільнив Періжка, Тарчила і Салюка від вини і кари, а Якубовського засудив на 2 роки вязниці з завішенням кари на 5 літ. Обвинувачений зголосив апеляцію. Обвинувачував прок. Огоновський, боронив д-р Лев Ганкевич.

— **Невдалий підпал.** Районову молочарню „Маслосоюзу" в Підмонастирі пов. Долина хотіли підпалити в ночі якісь люди. До підпалу вжили нафти й мішка, який найдено на місці зі спаленими сірниками. Підпал не вдався, бо хтось сполошив паліїв.

— **Жертва сільських молодецьких порахунків.** Дня 2. грудня 1932 р. в селі Поздимирі, сокальського повіту, вертав Луць Лисейко від своєї нареченої до дому. Під одною стодолою напало його 3 людей і один з них ударив його так сильно крісом по голові, що він кілька днів пізніше помер у шпиталі в Сокалі. Перевезений до шпиталю до Сокаля подав спершу, що його убивником є якийсь Іван Тимощук, а слуханий пізніше подав, що його убивником є Іван Климчук, який чув до нього ненависть за те, що він ходив до дівчини, в якій любився Климчук. Слуханий третій раз подав, що мотивом убивства була не дівчина, але „Просвіта". Іван Климчук був господарем читальні „Просвіти" і намовляв Лисейка, щоби вступив у члени читальні „Просвіти". Лисейко не хотів вступити і висміває Климчука за його членство в „Просвіті". За це мав чути до нього Климчук ненависть. Тепер відбулася розправа перед трибуналом окружного суду у Львові і по переведеній розправі трибунал увільнив Івана Климчука від вини і кари. Обвинувачував прок. д-р Еплер, боронив д-р Лев Ганкевич.

— **Родинна трагедія.** В Джурові пов. Снятин найшли Олену Настюк повішену в хаті на шнурі. Слідство ствердило, що Олену вдушено і повішено на гаку, інсценізуючи самогубство. Підозріння впало на Василя Настюка та його жінку Марію, що жили з Оленою в незгоді. Василя арештовано, а Марію полишено покищо на волі, бо має троє малих дітей.

— **Середновічній знахор.** В Загайполі пов. Коломия арештували І. Якимова, що вимантив від якогось Ямельника 260 зол. за лічення ноги. При лічені допускався знахорських практик, знаних тільки в середновічних часах.

— **Італійський страйк у Варшаві.** Службовці, заняті в адміністраційних бюрах варшавського університету розпочали 7. ц. м. італійський страйк на знак протесту проти знесення столичного додатку. Вони приходять до бюра, але не виконують своєї праці. Не страйкують тільки службовці тих відділів, від яких залежить здоровля або безпека населення.

— **Два смертні присуди.** Наглий суд із Новгородка на виїздовій сесії в Барановичах засудив на смерть Йосифа Шимчика і Йосифа Шахвуця за вбивство 65-літнього Миколи Лесика, тестя останнього засудженого.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** В суботу 11. ц. м. в год. 19. відбудуться в домівці товариства сходини членів, на яких д-р Т. Бурачинський зложить звіт з нарад зїзду Ради Лікарської Палати.

— **Заходом Т-ва українських студентів-католиків „Обнова"** відбудеться в пятницю 10. ц. м в год. 20. в авлі „Акад. Дому" виклад д-ра Маркіяна Дзеровича п. з. „Вибрані розділи з біольогії націй". — Чергові сходини членів „Обнови" в неділю 12. ц. м. точно в 10. год. в домівці Т-ва.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „Я в день... ти в ночі..."

Весела комедія, що місцями переходить у чисто французьку фарсу. Головну ролю грає відома мадярська артистка Катерина Надь (Нагі) що після перших фільм із Анрі Гара набрала більшої свободи рухів і досі ще не мала часу попасти в манеру. Тема: як пара, що находиться дуже близько себе мусить шукати себе дуже далекою дорогою. Деякі ситуації мають чимало природного гумору і нешаблоньові.

—o—

Із судової салі.

Розправа за переховування летючок ОУН у Станиславові.

Дня 6. III. ц. р. відбулася в Станиславові розправа перед судом присяглих проти **Найдича Теодора**, студента прав з Делієва, обвинуваченого в переховуванні летючок ОУН. (арт. 155, § 2). Розправа була тайна. Обвинувачував прокуратор Польо, боронив д-р Ол. Чорненко. Судді присяглі більшістю голосів заперечили вину, одначе трибунал, якого предсідником був суд. Цисаж, уневажнив вердикт суддів присяглих. Справа буде видвигнена перед іншою лавою суддів присяглих. Внесок оборони, щоб обвинувачений відповідав з вільної стопи, трибунал відкинув, мотивуючи тим, що Найдич може ще порозумітися зі свідками. які ще не були переслухані.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Загальні Збори „Союзу Українських Купців". У неділю 26. II. ц. р. відбулися у нас загальні збори „Союзу Українських Купців". Головою товариства вибрали і на цей рік купця Федора Жаровського. Найцікавішою точкою зборів, якій і присвятили найбільше уваги, була справа заснування купецько-ремісничого банку спільно з цехом українських ремісників. Колишня „Міщанська Каса" була таким банком, що в першу чергу мав на оці потреби міста, головно купців та ремісників. Зі зміною „Міщанської Каси" на „Український Кооперативний Банк" змінився і напрям і тепер „Український Коопер. Банк" є майже в цілости селянським банком. А тимчасом купці і ремісники з кожним днем відчувають пекучішу потребу своєї інституції, в якій моглиб найти дешевий кредит. Справу орґанізації купецько-ремісничого банку обмірковують уже кілька літ, зробили навіть деяку підготовчу працю, але якось ніколи не дійшло до реалізації цього замислу. Може цьогорічні збори купців будуть цим останнім імпульсом, що штовхне справу на шлях конкретного оформлення. Друга справа, що викликала живу дискусію — це орґанізація спільної централі закупу для всіх українських купців у нашому місті. Але голоси в цій справі мали більш академічний характер і, здається, ще довго треба буде ждати на зреалізування цієї думки.

Летючки О. У. Н. На днях невідома рука розкинула в цілому станиславівському повіті летючку О. У. Н., що відносилася до 22. січня. З цього приводу поліція в ріжних місцевостях повіту перевела цілу низку трусів та забрала на постерунки в ціли переслухання кількадесять осіб. Усіх по кількох годинах звільнили.

Редукції в маґістраті. Перед кількома днями зредукували в маґістраті двох функціонарів-українців: п. Туркалевичеву і Прокіпчука Івана. Ця подія викликала серед українського громадянства нашого міста зрозуміле обурення. Українці в Станиславові становлять майже третину населення, але ще дуже далеко до того, щоби мали і права хоч приблизно в цьому відсотку. Це відчуваємо на кожному кроці. Дотепер на кількадесятьох урядовців маґістрату, переважно поляків і жидів, держали „на показ" 1 або 2 урядовців та кількох нижчих функціонарів. Тепер і це число видалось управі міста за велике і тому під покришкою конечної редукції викинули саме двох українців, яким, як робітникам, не можна нічого закинути. Українські радні повинні занятися цією справою

БУЧАЧ.

Заг. Збори Філії Т-ва „Просвіти" в Бучачі відбулися в понеділок 27. II. ц. р. учасників 80; заступлених було 33 сіл. Звіт з діяльности загальний здавав голова філії о. В. Мельник. Касовий звіт здавав дир. Винницький Сильвестер. У звітовому році відбулося 120 поїздок, 19 засідань Виділу, влаштовано і переведено 16 просвітянських анкет. Зілюстровано — завдяки урядовцеві філії п. Володимирові Колцьові — 43 читальні районy філії

До філії вплинуло 275 писем, вислано з філії 673 писем. Із бібліотеки Т-ва користало 53 членів, які визичили 470 книжок. Філія зладила 5 мандрівних бібліотек, котрі випозичали — за малою оплатою — читальні районну філії. Філія видавала неперіодично просв. бюлетень, при помочі котрого враз з ріжного роду обіжниками удержувала звязок з читальнями. Приходи і розходи філії за минулий рік замикалися квотою поверх 2.000 зол. Іменем Контрольної Комісії здавав звіт о. Антін Пельвецький, який поставив опісля внесення признати уступаючому Виділові абсолюторію. Над звітами розвинулася коротка дискусія. По ухваленні абсолюторії уступаючому Виділові вибрали новий Виділ у складі: о. Василь Мельник — голова (вибраний одноголосно), д-р М. Гринів, дир. Шипелявий Степан, мр. Данилів Теодор, мр. Кізімович Іванна, дир. Винницький Сильвестер — виділові; як заступники: п. Данів Ірена, Кухтин Павло, о. Лушпінський Іларіон. До Контрольної Комісії ввійшли: о. Пельвецький Антін, радн. Марків Ярослав та о. Галібей Ів. Присутній на Зборах делегат Гол. Т-ва п. Гафткович пояснив зібраним приписи нового закону про товариства. Потім заг. збори вибрали делегатів на Заг. Збори Гол. Т-ва в особах: дир. Винницького Сильвестра і дир. Тихого Прокопа. При точці „Внески і побажання" деякі члени поставили ріжні запити, внесення і побажання. На всякі запити відповідав голова о. Мельник, котрий опісля закрив збори подякувавши присутнім за участь.

Основуючі Заг. Збори Кружків „Р. Школи" відбулися дня 26. II. ц. р. в **Нагірянці, Питликівцях Старих і Скоморохах.** Згідно з інструкціями Гол. Управа „Рідної Школи" Кружки зорганізовані як відділи Гол. Т-ва і мають бути реєстровані в старостві. Про установчі заг. збори, вибір, склад і уконституування Старшин Кружків у Петликівцях Старих і Нагірянці повідомлено вже староство в Бучачі. Всякі формальности, звязані з реєстрацією Кружків, полагоджує Пов. Кружок „Р. Школи" в Бучачі.

КАЛУШ.

50-ліття читальні „Просвіти" в Калуші. На цей рік припадає 50-літній ювилей культ.-освітньої організації калуського міщанства, основаної в 1883 р. спершу під назвою „Міщанської Читальні", а в якийсь час пізніше переіменованої на читальню „Просвіти". Треба думати, що ювилей оцеї найстаршої того роду організації в Калущині відсвяткують відповідним святом, яке може внесе деяке оживлення між переважно збайдужнілий загал калуського міщанства, колись навіть дуже активного.

СПОРТ.

ЗІ СПОРТ. Т-ВА „УКРАЇНА".

Повідомляють нас, що новий Виділ Спорт. Т-ва „Україна" уконституувався так: голова дир. Нагірний Евстахій, заступники голови дир. Волошиновський Степан і проф. Коваль'ско Антін, секретар Конашевич Степан, скарбник Курилко Осип, господар інж. Охримович Зеновій, прес. референт і бібліотекар Терлецький Гриць, виділові Бирчак Евген і Чучман Евген, заступники Назар Володимир, Глушевський Юліян і Васильків Василь. Провірна Комісія: дир. Колтунюк Ярослав, дир. Лазорко Михайло і дир. Костик Олександер.

Адреса провідника секції копаного мяча: Бирчак Евген, Нар. Торговля, Ринок 31, тел. 47-29. Адреса провідника секції гаківки: Конашевич Степан, Бібльос, вул. Японська 7, тел. 14-78. Адреса Т-ва: С. Т. „Україна" (на руки дир. Нагірного), Львів, Бібльос, Японська 7.

Домівка Т-ва міститься в льокалі Союзу Українських Купців, Підвалля 9, I. пов. Сходини членів, прихильників і змагунів що понеділка, середи і суботи. Секретар урядує щодня (Бібльос, тел. 14-78), а в домівці Т-ва (Підвалля 9) в суботу від год. 18 до 19.30 вечором. Секретар приймає заяви приступлення в члени і полагоджує такі справи, як прольонгату леґітимацій на р. 1933, видачу леґітимацій новим членам і т. д. В домівці можна теж складати членські вкладки. Виділ Т-ва просить і членів і змагунів на сходини у поданих вище днях

Листування Редакції.

Вп. Дописувачеві в Галичі: Допису про подвиги „Стшельца" ми на жаль не отримали.

С. Кул. Кути: „Сумерк білого божища" дістали; але Ви забули зазначити прізвище автора.

——o——

БІРЖА.

ГРОШІ.

На львівській неофиціяльній біржі за долари платили по 8.75 зол. Банк Польський платив у середу пополудн. по 8.60 за долари. Приватні банки купували долари по курсі 8,75 зол.

1 грам золота 5.92.44 зол.

Данціг 174.24, Голяндія 358.10, Льондон 30.72, Париж 35.03, Прага 26.39, Швайцарія 173.07, Берлін 211.75

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко стація надання, парітас 200 км. Ціни ринкові: Пшениця двірська 33.00—33.50, Пшениця збірна 30.00—30.50, Жито одноціле 16.75—17.00, Жито збірне 16.00—16.25, Ячмінь двірський одноц. 14.00—14.50, Ячмінь на мливо 12.25—12.75, Овес гал. 14.75—15.25, Овес замоклий 12.25—12.74, Кукурудза краєва 16.00—16.50, барабой пром. 3.00—3.26, фасоля біла 15.00—18.00, фасоля колірова 14.00—15.00, фасоля краса 17.00—18.00, горох пів-Вікторія 19.00—21.00, Горох полевий 13.00—15.00, Бобик 11.00—11.50, Вика чорна 12.00—12.50, Вика сіра 10.00—10.50, Сіно солодке прас. 6.50—7.50, Солома прас. 4.50—5.00, Гречка 11.50—12.00, Льон 35.00—37.00, Лубін синій 8.75—9.25, Ріпак озимий 40.00—42.00, Висівки житні 8.00—8.25, Висівки пшен. 7.75—8.00, Крупи гречані 50 проц. пол. 33.00—35.00, просо краєве 14.50—15.00, макухи льняні 17.00—18.00, Конюшина черв. звич. 85.00—90.00, Мак синій 150.00—160.00, Мак сивий 138.00—148.—. Льоко Львів: Пшениця двірська 33.00—33.50, Пшениця збірна 31.50—32.00, Жито одноціле 18.25—18.50, Жито збірне 17.50—17.75, Ячмінь на мливо 13.75—14.25, Овес збірний 13.25—13.75, Мука пшен. люкс. 59.00—60.00, Мука пшен. 65 проц. 46.00—47.00, Мука житня тип урад. 34.00—34.50, Висівки житні 9.00—9.50, Висівки пшен. 9.50—10.00, Крупи ячмінні грубші 27.00—29.00, Пшоно ч. 1 36.00—38.00, Пенцак ч. 10 28.00—30.00, Сіно солодке прас. 7.50—8.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 8. III.: пр. масло дес. 3.30, молоко 15—17, сметана 0.70, яйця 3.00—3.20. — Тенд. на масло звишкова, на молоко удержана, на яйця знижкова

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 9. III год. 7.30 веч. Премієра „Опера за 3 сотики" Берта-Брехта, музика Курта Вайле (Абон. 9).

Пятниця, 10. III. год. 7.30 веч. „Дон Карльос".

Театр Ріжнородностей

Четвер, 9. III год. 7.30 веч. „Золота тета" (Абон. 8).

Пятниця, 10. III. год. 7.30 веч. Попис руханкового Т-ва „Сокіл-Батько"

Концертове Бюро Тірка:

Пятниця, 10. березня: Хор Ерінна з участю Бендера.

Кіна.

АДРІЯ: „Упавша жінка", „Її хлопчик".

АПОЛЬО: „Я в день, а ти в ночі" (Катрін Нодь).

АТЛЯНТИК: „Ігльо" (з життя ескімосів). „Душегубство при вул. Морг" (на осн. Едг. По).

КАСІНО: „Син Індії" (Рамон Новаро).

КОЛІСЕЙ: „Він і його слуга", ревія „Весела осмішка прощає вас".

КОПЕРНИК: „У тіні хреста" (Неронів цирк).

МАРУСЕНЬКА: „У тіні хреста" (Неронів цирк).

МІРАЖ: „На приказ Лілiянки".

ОАЗА: „Любка з Таїті".

ПАЛЯС: „Ром-Експрес".

ПАН: „100 метрів кохання" та ревія.

ПАСАЖ: „Король степу", „Люли на стійці"

ПРОМІНЬ: „Безіменні герої".

СТИЛЕВЕ: „Сальто-Мортале" й виступи рев. театру „Зив".

УТІХА: „Баль в опері" й ревія.

ХИМЕРА: „Вікторія та її гузар" (Ів. Петрович).

Закордонне радіо.

Четвер, 9. березня 1933.

Братислава (279,3) 12.30 Концерт, 19.40 Нар. пісні, **Штутгарт** (360,6) 17.00 Концерт, 18.15 „За багато людей" відч., **Гельсінгфорс** (368,1) 18.40 Спів, **Ляйпціг** (389,6) 19.30 Нар. музика, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Лянгенберг** (472,4) 20.00 „У місячному сяйві" (спів, музика), **Відень** (518,1) 11.30, 15.35 Квартети, 19.35 „Подорож по Індії", **Будапешт** (550,5) 9.15 Солісти, 17.30 Циг. орхестра, 18.45 Фортепян, **Харків** (937,5) 9.00 Солісти, 15.30 Радіокомпозиція, 15.10 Звуковики, 18.10 Концерт, 19.00 Фортепян, **Москва** (1000) 17.25 „Русалка" оп. Даргоміжського (Досв. 720 м.), **Париж** (1724,1) 13.30, 20.20 Концерт, 21.00 „Мадам сан Жан" ком. Сарду.

Пятниця, 10. березня 1933.

Кенігсберг (217,1) 20.10 Хор, **Мілянo** (331,4) 21.00 Симф. концерт, **Штрасбург** (345,2) 21.00 „Фортуніо" муз. комедія Месажера, **Ляйпціг** (389,6) 19.35, 21.30 Концерт, **Білгород** (429,7) 21.00 Пісні, **Лянгенберг** (472,4) 20.00 Музика, **Прага** (488,6) 17.05 Концерт, 19.30 Пісні, **Будапешт** (550,5) 19.30 Опера, **Харків** (937,5) 9.00 Пісні, 13.50 Українська музика, 15.10 Оп. музика, 18.10 Концерт, 19.00 Концерт із театру „Березіль", **Москва** (1000) 17.25 „Сплячa царівна" оп. Чайковського (Д. 720 м.).

Львівське радіо.

Четвер, 9. березня 1933.

12.10, 15.30, 16.15, 17.00 Грамофон, 12.35 Шкільний концерт, 16.00 „Як зарадити пошести прошацтва?", 16.05 Лекція фр. мови, 16.40 Думки про завтра, 17.40 Відчит, 18.00 Для матуристів: „Красінський", 18.25 Легка й танк. музика, 19.00 Літерат. фейлетон, 20.00 **Трансм. з Варшави: Концерт Нац. Українського Хору ім. Лисенка при Українськім Центр. Комітеті під дир. Сологуба: 1) Воробкевич: „Думи мої", 2) К. Стеценко „Коли вже ти сонечко мені зійдеш", 3) Лисенко: „Гамалія", 4) О. Кошиць: „І сюди гора", 6) Лисенко: „Ой діброво, темний гаю", 7) Вязанка українських пісень,** 20.45 Спортові вістки, 20.55 Легка музика, 21.30 „Катастрофа Г. 33" авд., 22.15 Авдиції із закордону, 23.00 Танк. музика.

Пятниця, 10. березня 1933.

12.10, 15.35, 16.15 18.40, 22.50 Грамофон, 15.25 Збіжева біржа, 16.00 Діяльоги про книжку, 16.20 Для матуристів: „Міста в середньовічних часах", 16.40 „Кор. Ядвига", 17.00 Орхестра, 18.00 Для матуристів: „Красінський", 18.25 Колискові пісні, Кобелюшова (сопр.), 19.30 „Краса техніки й надходячі тіни", 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, Фейл. „Кохання зі Сходу до Заходу", 22.40 Спорт, 22.55 Комунікати

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Студентські Реколекції. Великодні Реколекції для українського Студентства всіх високих шкіл у Львові відбуватимуться від неділі, дня 12. березня ц. р. щодня через цілий тиждень в 19. год. в семинарській церкві св. Духа при вул. Коперника.

Заходами Української Студентської Громади в Кракові при співучасти всіх українських культурно-освітніх Товариств у Кракові відбудеться 12. III. 1933 р. в г. 15-ій в салі Больонського (Ринок 34, I. пов.) Концерт у честь Тараса Шевченка. Ціни білетів від 0.99 зол. до 1.99 зол. Комітет.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФОРМИ найновіші, готові і на замовлення Козловська, Академічна 22, I. п. 5—5

2-МІСЯЧНИЙ КУРС КРОЮ І ШИТТЯ у Вищій кравецькій школі починається 11. березня. М. Козловська, Академічна 22, I. п. 1521 3—4

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ має на продаж таке столове срібло: 2 великі ложки, 1 великий черпак (хохля), 1 менший черпак, 7 столових ложок, 12 вилок, 11 ножів, 2 великі вилки до мяса, 2 чайні ложочки і 8 ложочок до чорної кави. Оглядати можна в канцелярії Рідної Школи, Ринок 10. II. від 9—14 год. 1-1

ВИСИЛАЄМО в харчевих пачках солодкий сироп з гронового цукру до виробів цукорків, солодких тіст, медівників, мармеляди, компотів і до смарування хліба замісць масла по шість золотих пятьдесять сотиків за 10 кільо брутто в металевім бльоці франко Новий Двір, пересилку платить відборець. Замовлення, в якім зазначити до якого вжитку потрібний сироп, бо є його кільканацять гатунків, спрямовувати до фабрики: Górski i Morawski, Nowy Dwór, koło Modlina

СПЕЦІЯЛЬНИЙ слухавковий шнур з магнесуванням і монтажем лише 1 зол. у відомій фірмі Альберт Агід — склад електротехнічних артикулів Казимирівська 39 Тел. 78-66. Увага на фірму і число дому. 1530 1—1

ЗРЕДУКОВАНА учителька, кругла сирота, шукає якоїнебудь посади або лекції Зголошення „Сирота" Адм. „Діла". 1-1

РУТИНОВАНИЙ у всіх судових справах, з довголітньою практикою ем. урядник суду шукає заняття у нотаря, або адвоката. Пише на машині. Зголошення до Адміністрації під „Судовик". 1535 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПОДЯКА.

Виділ Спів. Т-ва „Станиславівський Боян" складає щиру подяку всім, що причинилися до величавого свята 35-літних роковин оснування Т-ва. В першу чергу почувається Виділ до великої вдячности композиторові В. Барвінському за написання і присвячення „Станиславівському Боянові" муз. твору „Наша пісня, наша туга" і за доstрій у часі його виконування. Композиторові М. Колессі за виведення згаданого твору, акад. д-рові Ф. Колессі, почесному членові Т-ва за участь у нашому святі та за пожертвування своїх цінних творів „Станиславівському Боянові". Таку саму подяку складає Виділ за приявність композиторам д-рові С. Людкевичові, д-рові Н. Нижанківському і д-рові Кудрикові. Особливу подяку складає Виділ Львівському Боянові, котрий в числі 42 осіб загостив до нас і своїм артистичним виконанням власних точок причинився до піднесення мистецького рівеня свята. Не менша подяка належиться дириґентові хору „Сурма" п. І. Охримовичеві та членам тогож хору, що вдруге відвідали нас та скріпили наш хор й вшанували його врученням артистично виконаної грамоти. Велика подяка муж. хорові „Думка" за співпрацю і гарне виконання самостійної точки. Рівнож дякує Виділ найближчому сусідові „Коломийському Боянові", що в числі 24 членів узяв участь у спільних продукціях. Вкінці дякує Виділ всім „Боянам", Установам, Т-вам та В.Шановним Панам: Д-рові М. Волошинові, Кишакевичеві, першому членові Т-ва, Ярославенкові та іншим громадянам за побажання і привіти.

ЗА ВИДІЛ:

Проф. М. Лепкий, голова — **Д-р І. Кутинський** секретар.

АР-КА

Львів, Хорущина 11 а. Першорядна робітня обуви поручає готову, виконує замовлення, англійські чоботи, сальонову і спортову обуву. (Провінція відворотною почтою). 1519 2—10

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3'— зол., з почтовою пересилкою 4'— зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло".